

VII. kötet.

Budapest, 1892. április 17-én.

16. szám.

A kis okos.

Orvos. Higyje meg, asszonyom, az igen okos gyermekek nem igen szoktak életben maradni.

Lajoska, (a ki ezt meghallotta). Mama, akkor én máától fogva nem megyek iskolába.

Telefonnál.

- Halló! ki az?
- Bendő Ferencz marhakereskedő.
- Vannak eladó ökrei?
- Van vagy ötven darab.
- Kővérek?
- Igen szép hizottak.
- No hát álljon közjük, éppen oda illik.

Szóke és barna.

Inkább vajj' melyik kedvesebb a
Kettő közül nekem,
A szóke-e vagy barna? Hát biz'
Mindkettőt szeretem.

Melyiket is mondhatjuk szebbnek,
Választ ugyan ki ad:
Verőfényes szép napot-é vagy
Csillagos éjszakát?!

Huan Béla.

Lakás-ismertetés.

- Hol lakol, barátom?
- Anyósomnál.
- És hol lakik anyósod?
- Ott, a hol az utcán a ház előtt legtöbb
törött edény hever.

Önismeret.

- Amennyire magamat ismerem, — így tű-
nődik egy orvos, — még a kis kutyámhoz sem
hivnám magamat, ha beteg lenne.

Összes keserüségét, élte szekere eddig nyikorgás nélkül haladó kerekének a rendes vágásból történt kizökkenését csak is a feleségének köszönhetette jó Baltás Pál uram, ki jómódu gazdaként volt ismeretes Tisza-Kezden.

Megtermett, derék alkatu s értelmileg is kellő magaslalon álló ember volt ő kigyelme, ki a szántás-vetés mellett még az ujságokat is hűségesen átolvasgatta, melyeket — jó idő mulva — a tiszteletes úr adogatott oda neki szellemi táplálékul.

Az igaz, hogy az így kiköleszött lapok nem is kerültek többé vissza valódi gazdájukhoz. Boris asszony ugyanis, mint Baltás uram portájának fenhatóságát nem ismerő kormányzója, ügyesen felhasználta őket rétes- meg béles-sütés alkalmával, azt tartván, hogy annak a haszontalan papirosnak ez a rendeltetése.

Már ez maga is csúfság volt a jóérzésű Baltásra, s bizony többször pironkodva ment a «kondisztóriális» gyűlésbe, attól tartván, hogy az olvasás végett kieszközölt «levelek» majd számon kéretődnek tőle.

Baltás uram méltó szerencséjére, a tiszteletes úrnak soha sem jutott eszébe az ilyes kérdezősködés. Volt neki elég baja az ilyen gyűlések alkalmával. Egész szellemi erejét meg kellett néha feszítenie, hogy a tizenkét fő-főpresbiter urak által szétágaztatott vélemények egy bogba kötöztessenek. Nem ügyelt ő ilyenkor az ujságok szomorú sorsára.

Ki sem tudná azt észszel kálkülálni egy városi ember, hogy mennyi ügyes-bajos dolga van egy falusi papnak, kivált még ha népével ellenkezésbe talál jönni a «próvent» fizetés miatt. Mennyit kell az egyházfinak futni, lábalni, míg az érdemes atyafiakat össze tudja szedegetni a konzisztóriális gyűlésbe!... E gyűlés rendszeren a parochián tartatik, oda pedig nem igen szeret menni a mi jó magyar népünk. Mintha az örök kárhozatot vette volna magára, mikor feleségével a pap által egybekötve lett a szent házasság folytatására, úgy iszonyodik attól a helytől. Csak messziről szereti tisztelni a papját.

Baltás Pál kivételt képezett ebben a tekintetben. Szomszédságában lakott a tiszteletes úrnak s gyakran bebenézett hozzá esténként. Érdekelte a jó embert az ország dolga, a világ folyása. A tiszteletes úr meg szívesen szolgált neki felvilágosítással, ellátta jó tanácsokkal; még a mostani feleségével is ő boronálta össze.

Beteges, nyavalygó teremtés volt az első felesége, a ki három évi kínos szenvedés után szabadult meg e föld hiábavalóságaitól, mégis a jó Baltás felette sajnálta. Úgy zokogott, úgy elsirt, midőn a kántor úr siralmas búcsúztatójában elsorolta a jobb létre átszenderült nő földön szerzett érdemeit, hogy a pogány is megszánta volna.

Meg is fogadta, hogy nem nősül meg többé, mert még azt is magához találná szólítani a csillagok felett lakozó. Elég ennyi egy szuszra a keserüségből.

Hanem hogy e nyilatkozatra már még a tiszteletes úr is felemelte tiltakozó szavát.

— Mit gondol? — mondá neki egy este, midőn ismét befordult a parochiára, hogy feledje az egyedüllét unalmait. — Egy ilyen vallásos, buzgó keresztyén vétkeznék a mennybéli jó Atya ellen?... Mit várjunk akkor a többi-től, a kik között sok a lelkiekben hiányos?

— Mán hogy engem tetszik érvényezni! — kérdezte Baltás, pedig jól tudta, hogy neki szól a textus.

— Igen hát!... Még azt mondja, hogy nem nősül meg többé?... Hát így akarná kigúnyolni a szent házasságot?

— Próbáltam már egyszer, tiszteletes uram; de az is megkeserített. Elvette a jó Atya tőlem.

— Elvette?... Hát azért vette el, hogy maga meg másat vegyen. Mimódon is lehetne el asszonyi állat nélkül?... Ki főz ebédet, ha a mezőn szántogat? Ki mos tiszta ruhát vasárnapra? Ki lesz a ház gondviselője, a vagyont megakarítója? Mondja csak?

— Hiszen az szent igaz; de nekem nem fül a lelkem senkihez! Osztán meg nem is igen jönne az ilyen szegény özvegy férfiúhoz senki.

— Ejh, dehogyan nem!... Bizza csak reám! Nézzen széjjel előbb a férjhezmenendők között, azután ha kiválasztott egyet, hozza tudomásomra. Majd rendbe hozom én a dolgát.

Baltás Pál megfogadta az atyai intést s ezeknek utána azzal töltötte az időt, még a templomban is, hogy a szabad állapotban levő fejéreseléseket tette vizsgálat tárgyává; de akármennyire is báméskodott, csürte-csavarta esztét, végre is visszakerült oda, honnan kiindult: a szép özvegy Kulacsosnéhoz, kinek férjét a Mária-pócsi búcsú alkalmával ölték meg a nyiri juhászok holmi virtuskodás közben.

Hej, teremtom! Micsoda egy helyrevaló menyecske is volt az! Hamis kacsintásu szemei villámokat szórtak; hajlékony dereka simult, mikor lépett, mint a suhogó nád, s takaros termetén úgy állott a csipkés álju ruha, mintha csak rá öntötték volna.

— No, már ezért a fehéreselédért csak ismét megpróbálnám a szent házasságot! — mondta otthon Baltás.

Nem telt bele két hónap, már beteljesült a jó ember szive vágya: a szép Kulacsosné Baltásné asszonyomnak tituláltak.

Ugy örült a jó Baltás, úgy eltelt szive édes gyönyörűséggel, mikor azt a szép asszonyt udvarán láthatta. Hej, tudott az parancsolni! Bizony nem fából volt a nyelve. Egész napon irgett-forgott, akár a szélmalom vitorlája. Bezzeg talpra állította ez a különben csendes véralkatu Baltást is, hogy azt sem tudta néha-napján: hova lépjen.

Lassankint el is vesztette minden akaratát a jámbor ember s úgy bele szokott a járomba, mint valami tanult ökör. Hozhatta ezután az ujságot, bizony alig ért rá, hogy bele tekintsen. Az asszony eldugta tőle rögtön.

— Mit rontaná már a szemét, no? — zsörtölődött reá. — Ugysem lesz kendből pap, mire kendnek a tudomány?

Baltás uram rendesen azon vette észre, hogy nincs mit haza vinni a tiszteletes úrnak. A tisztos hírlapok ott ékeskedtek a kemenczében, rétesek meg bélesek alatt.

Bosszantotta is ez a dolog a jó Baltást.

— Már ezt a dolgot mégsem szeretem, Boris! — mondá illő félelmek között. — Mit mond a tiszteletes úr, ha megtudja, hogy a drága ujságai rétes alá kerülnek?

— Mondjon, a mit akar! — csattant fel a menyecske. — Ne hordja kend ide, osztán punktum! Ha ide hozza, fel is fűtöm egy darabig!... Semmi szüksége kendnek arra, hogy a szemét haszontalansággal rontsa!

— Mit tudsz te ahhoz?... Már hogy is lenne haszontalanság, mikor a világ folyása van benne leírva?

— No, Istenem!... Persze, hogy én semmit sem tudok!... Mit is tudhatnék én?... Mi voltam, mikor kendhez kerültem? Szegény özvegyasszony. Mit tudhatna egy ilyen?

Elfakadt sirva; szakgatott zokogása meghatotta a jó Baltást.

— Ugyan, te Boris, hát mi lelt?... Mire való már ez a rücskölés?... Hát teszek én elébed csak egy gazszálat is?

— Épen is, hogy ez a baj! Nem ügyel kend semmire. Csak az ujság, meg a biblia kell kendnek, mintha épen abból élhetne az ember. Arra meg nem ügyel, hogy mi a hiányosság a ház körül. Már elromlik a zöldségem, karalábémat megrágtá az egér.

— Hát mit csináljak én vele? Van macska!

— Vigye a tüzes menykő azt a macskát! Kend mindig könnyebb végét szeretné fogni a dolognak.

— Hát mi no?

— Hányszor mondtam már, hogy csináljon egy vermet?... Hát nem tudna egy gödröt vájni, azt befedni földdel, osztán mindjárt nem lenne hiányosság a ház körül.

— Hiszen ha csak ez a bajod, édes feleségem, hát majd hozzá látok, no!... Majd megszólítom Balaké komát, oszt' ketten megcselekedjük.

— De meg is legyen, mert én nem küszködöm itt tovább. Ha nem tetszik kendnek a jó, hát ide hagyom, osztán ám lássa!... Megéltem én addig is, mig a kend felesége nem voltam!

Ez a fenyegetés, melynek megcselekvéséről a jó Baltás cseppet sem kételkedett, teljesen kihozta sodrából a jámborézelmű embert. Belátta, hogy vermet kell készítenie, vagy a szépséges menyecskétől elmaradnia. Már inkább választotta a kisebb bajt, pedig nem igen szeretett bíz ő építkezni. Azt mondta: minden jól van úgy, a hogy van!... Az apja sem építkezett, mégis megvolt minden a maga valóságában.

Hanem itt már nem lehetett ám efféle kopott mentséggel előállni. Boris asszony határozott jellemmel bírt, s a mit egyszer fejébe vett, nem egy könnyen felejtette el.

Nem tekintett ő férjén kívül senkire, de attól aztán megkövetelte, hogy úgy táncoljon, a miképen ő jónak látja fűtyölni.

El is ment hát egyik reggelen a jámbor Baltás s felkereste az ő régi jó komáját: Balakó Menyhártot.

Balakó uram éppen a reggelizés kedélyes munkájával bibelődött, a mi állott egy üveg pálinkából s negyedrésnyi darabban szelt kenyérből. Ivott egyet az üvegből, megtörülve a száját a vászoninge ujjával s hosszunyelű bicskával apró darabokat szeldelt a kenyérből.

Balakó uram nevezetes férfiú volt a faluban. Egy valószínű eszmester volt ő, a ki mindenhez ért, bár semmit sem tanult.

Hirét sem hallotta talán kollégiumnak, mégis ki tudta a «Csizióból» magyarázni, hogy ki minő plánéta alatt született s minő létszen élete folyása; ezenkívül a kézimunkában is elismert tekintély volt. Ő reperálgatta a megbomlott órákat, rosszulletbe jutott záradat; a falu lakóinak csizmájára ő ütögette fel a patkót; az ő keze szedegette rövidre a falu lakosai hajzatát; ő volt az épületek tetőzetének összeillesztője; ő bocsátgatta ki annak idején az ártatlan rőfögvények hízott testéből a párázatot; koporsócsinálás, apró épületek készítése, mind az ő kezén ment keresztül; sőt még a halottkémi teendőben is ő serénykedett s keze aláírásával tette hihetővé, hogy az, ki meghalt, egyáltalában nem szándékozik többé valaira venni az élet terheit, tehát bátran eltemethető.

E nagy tekintélyben álló mestert nyerte meg Baltás uram, tisztességes fizetés megígéréseivel, hogy az asszonyi ész által kifundált verem előállításában segédkezett nyujtson.

Balakó gazda hunyorított előbb egyet a balszemével. (Már az megrögzött szokása volt.) Majd a kalapját toltá feljebb homlokán s ezután felállva székéből, nagy flegmával megszólalt:

— Hát verem kék, verem?

— Igen hát, mert hogy az asszony... mán hogy a feleségem... — nyekegett Baltás.

— Jó, jó!... Hájszen megcselekedjük!... Most éppen semmi dolgom!

Baltát, bárdot, ásót, kapát keresgetett elő s követte Baltást, ki lehorgasztott fejjel bandukolt előtte.

Hamarosan hozzá láttak a «kimértékeléshez». Balakó négyet lépett előre s akkor nagyot toppantott.

— Czöveket ide, koma! — kiáltott. — Ennyi lesz a hossza!

Baltás czöveket vert le a kijelölt helyre, Balakó meg tovább lépegetett. Kimérte a szélességet.

A két ember aztán neki gyürkőzött az ásásnak. Erősen nyomkodták le a lapos vaskészítményt a földbe. Estére hajlott már az idő, mire Balakó uram kijelentette, hogy a gödör mélysége teljesen kielégítő.

Másnapra virradva, már kora reggel hozzáláttak a tetőzet készítéséhez. Éjjel heves zápor esett, mely a kemény földréteget nagyon meglágyította. Könnyű munka volt a

nagy karókat leverni a földre. Mig Balakó a hosszgerendát méregette, Baltás uram a tartóoszlopok lerakásával foglalkozott.

Ment a munka serényen, kedélyes beszélgetés mellett, melyre nagy befolyással volt a szilvafa alá elhelyezett pálinkás üveg. Baltás nem sajnálta az italt. Egyre kínál-gatta a serényen működő komát, ki a szives kínálást nem is utasította vissza.

Addig iszogattak így csendes lelki nyugalommal, hogy végre még Baltás uram is derűs színben látta a vermet s káprázatosá lett előtte a nagy mindenség.

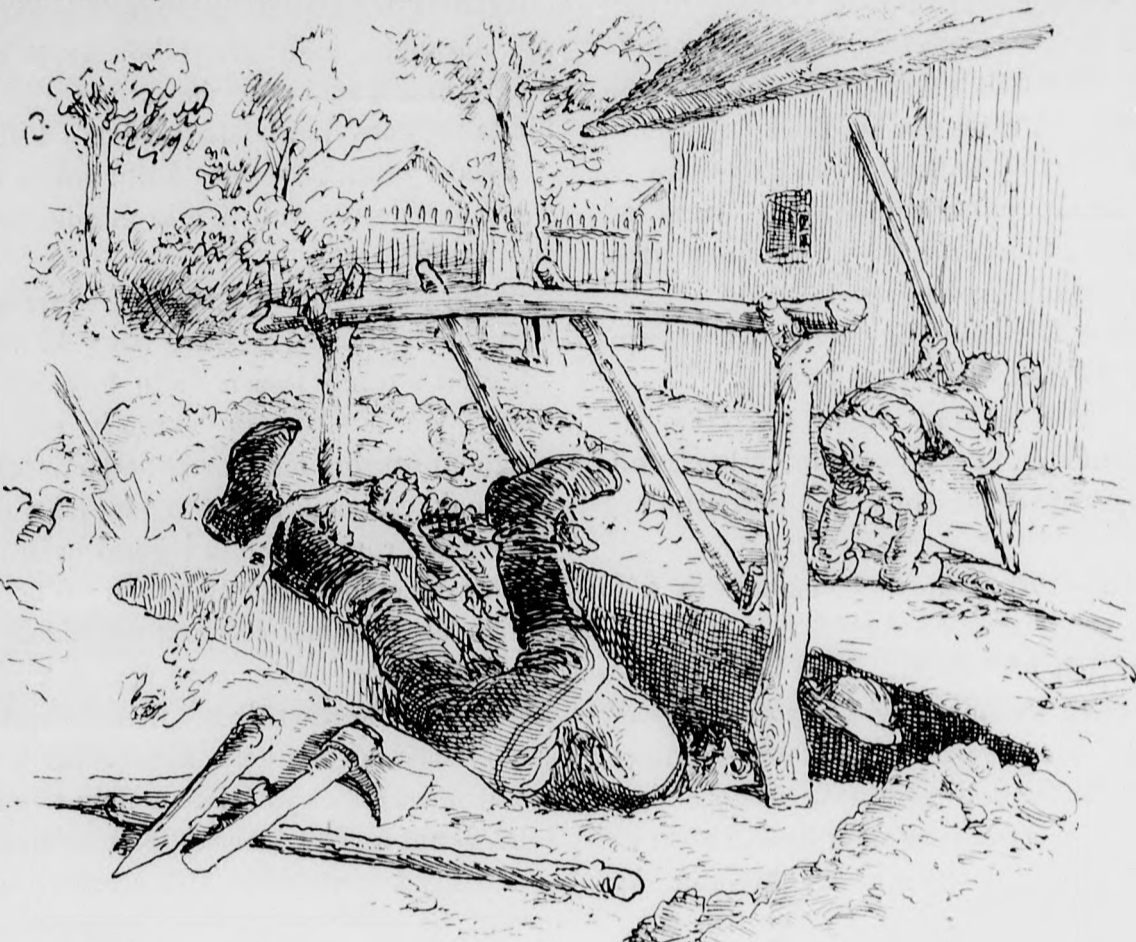
Ily állapotában épen a verem szájához igyekezett egy czölöpöt erősíteni. Ez elhatározásának kivitelét azonban megakadályozta egy kiálló ákácfa-gyökér. Baltás neki dőlt, hogy az akadályul szolgáló gyökeret eltávolítsa. Megragadta két kézzel a gyökeret s hátra dőlve a veremgödör felé, húzta teljes erőből. A gyökér egyideig ellentállott, de végre is: a mi sok, hát sok! — a reá gyakorolt hatás alatt kiszakadt a földből, mielőtt Baltás uram egyensúlyt kereshetett volna a rendes állásból kibillentett testének.

Zuhanás, a zuhanásra loocszanás, erre egy kegyetlen,

állati inkább, mint emberi felkiáltás ugratta fel Balakót komoly foglalkozásából.

— Koma, koma! Mi a' no? — kérde elképedt arczezal.

Oda ment a veremhez, s kacajra fakasztá, a mit látott. Baltás ott volt a gödör fenekén égre emelt lábakkal és kezekkel, s dühében a hig pocsetát rugta-vágta mindenfelé.

Balakó koma első sorban is mentésről gondoskodott s nagy nehezen kirángatta Baltást az önkéntelen fogásból. Nem volt azon emberi kép. Még a felesége is alig ismert reá, úgy elváltoztatta arcját az iszapos sár.

Hire futott e fura esetnek. Kaczagott a falu, legjobban a tiszteletes úr. A fonóházak ifjusága nótát készített az esetről s dalolták szelvényében Baltás Pál nagyobb csúfsá-

gára, a ki bosszuságában még a tisztes presbiteri hivatalról is leköszönt.

Azóta haragszik is a feleségére, s nincs egy nyugodt nap a házánál. Az asszonyt okolja csufúsága miatt, mert az lelte ki, hogy vermet készítsen.

A faluban meg még most is, ha valaki önhibája miatt bajba kerül, azt mondják reá:

— A maga vermébe esett, akár csak Baltás Pál.

Szini Péter.

Emlékeim vázlatkönyvét
Ha néha elforgatgatom,
Meg-megpihen szemem egy-egy
Régi arczon, fakó lapon.

Itt van íme, Laczi bácsi,
Gyermekkorom agg barátja!
Leomlik a kebelére
Hosszu tisztes ősz szakálla.

Máskép el sem képzelhetem,
Csak az öblös nagy pipával,
A mint csendesen szipákol,
Örök harcban a finánczezal.

Szerettem én hozzá járni.
Ott volt Bertuch (könyv, s mi ékes!)
Tarka-barka állatokkal.
Arra volt a szívem éhes.

Az öreg úr.

És egy régi Ovidius,
Az is szépen megpingálva.
Csodálatos történetit
Az öreg elmagyarázta.

Bertuchnál s a szép meséknél
Két eperfa csábitóbb még,
Hogyha egyszer felmászhattunk,
Nehéz volt lecsalni onnét.

Esténkint meg ő jött hozzánk,
Hogy kergessék a pagátot.
Szülőimmal, nagyanyámmal
Nem csöndülő pénzbe játszott.

Férfi vesztvén, egy bajusztot
Rajzoltak a kőtáblára;
Az asszony meg gyöngyöt kapott,
Bűnhődése ebben áll.

Hanem azért Laczi bácsit
A veszteség szörnyen nyomta,
Olyan pofát vágott, mintha
Ingét is elnyerték volna.

Csak akkor pirult föl képe,
Ha fordult a beszéd sorja,
S a szerencsétlen hazának
Állapotja került szóba.

Rendületlen erős hittel
Kossuthot mind, egyre várta.
Ne búsuljunk, ne csüggedjünk,
Kiderül még valahára!

Utolsó szava is az volt
A halálos ágyon: «Jól van!
Megérezem a síromban is,
S a szívem ott is megdobban.»

Versényi György.

Épen az a baj.

— Jaj, jaj! nagy bajom van! — óbégat egyik diák.
— Ugyan mi bajod lehetne, hiszen egész jó színben vagy? — jegyzi meg egy másik.
— Épen az a bajom, hogy jó színben vagyok s nem tehetem magam betegnek; pedig egy szót sem tudok a leczkéből.

Tragikum.

Kinek élte
Tragoedia,
Feledve kell
Porladnia.

S kik játszák a
Tragoediát,
Azoknak jut
A sok vivát.

Haan Béla.

Vasuton.

Felült az öreg tót Csabán a vonatra, a vállán egy zsákba kötött, szörnyen sívító malaczezal. Az utasok persze a konduktort hívták, a ki aztán elvette tőle a malaczat, megmagyarázván neki, hogy azt nem szabad behozni.

Kevéssel azután egy ficsúr füttyörészni kezd a kupéban. Dühösen fordul feléje az öreg tót s rá kiált nagy méltatlankodva:

— Akor azt is nyem van szabad behozni!

A mézes hetek után.

Nő. Nem, te nem szeretsz engem többé, most már egészen tisztán látom.

Férj. No, ha tisztán látod, akkor te sem szeretsz engem, mert tudod, hogy a szerelem vak.

Utoljára.

185

Egy alantasabb hivatalnokot gyakran szekirozott a főnöke, mindazáltal, midőn a hivatalnok halálán volt, halálos ágyához sietett.

— Bocsásson meg, barátom, ha megsértettem! — kéri a haldoklót.

— Soha sem haragudtam önre, — válaszolt a haldokló, — mert tudtam, hogy bolond lyukból bolond szél fú.

Kitérés.

— Beszélhetek a szolgabíró urral?

— El van foglalva, kérem.

— Igazán mondja? — kérdi kételkedve a jó barát.

— *Veritabiliter!* — mondja a régi világból való irnok, mert hát *verték is az asztalt* egy kis csöndes tarokban.

Nem várt felelet.

Sokat tudott beszélni Szapora Soma, a «Sárgakerti Híradó» szerkesztője, s ha megeredt nyelvén a szó, nem volt annak se vége, se hossza. Egyszer Szaporának valami cikkre volt szüksége s ezért elment a város tudósához, hogy őt egy cikk megírására rá beszélje. A tudós épen dolgozott, midőn bejött hozzá a szerkesztő, a ki menten hozzá kezdett kivánsága előterjesztéséhez; de ehhez olyan hosszú bevezetést csinált, hogy a tudós nem várhatta meg a végét, hanem elővette munkáját s tovább dolgozott.

— Talán háborgatom beszédemmel? — kérdi Szapora.

— Dehogy, kérem, csak beszéljen tovább, úgy sem hallgatok oda.

Hanem erre a feleletre a redaktor úr sietett befejezni mondókáját s feleletet sem várva kereste az ajtót.

Unalmas² élet.

Hölgy. Unalmasabb életet, mint a csigáké, nem képzelhetek.

Tanár. És miből következteti azt nagysád?

Hölgy. Gondolja el csak: mindenik egyedül lakik a maga házában!

Társaságban.

— Mit szólsz a kisasszony zongorázásához?
— Biz az csak zongora-rázás.

Fejek.

Gyógyszerészek hajnövesztőt
Árulgatnak írül,
Csak az baj, hogy önfejük is
Szörnyen csupasz — kívül.

Sok ember tart dikeziókat
Eszély-, bölcsességrül,
Csak az baj, hogy önfeje is
Szörnyen üres — bévül.

Haan Béla.

A jó partie.

A. Hallottad, hogy Andor megnősült?
B. Nem én. És kit vett el?
A. Csak annyit tudok, hogy jól nősült.
A neje igen csinos, az anyósa meg nagyon
gazdag és minden pillanatban meghalhat.

Nem keresett árucikk.

— Tátélében, igaz, hojd mi a Talmud szerint
összonyi állatok vadjonk?
— Bár csak azok volnátok, — dörmög az öreg Salamon, — akkor már régen tól odhottom volna rojtotok!

Éles nyelv.

D. városban szűkebb társaságban a lélekvándorlásról folyt a beszéd. Szekeres István pénzügyből lett végrehajtó tartotta szóval a társaságot, a többi közt azt találta mondani, hogy valamikor talán ő volt az *aranyborjú*.

— Az meglehet, — szól közbe a társaság egy éles nyelvű tagja, — csakhog az régen lehetett, mert az arany már egészen lekopott magáról.

Tudákosan.

Hajdú Szabó János uram nagyon tudálékos ember volt. Egy alkalommal találkozik a plébánossal, a ki megszólítja:

— Hát hogy mint van, gazd'uram?

— Jól, hál' Istennek, tisztelendő úr.

— Nincs semmi baj a portáján?

— Valami nagy ninesen mostanság; éppen annyi hiányom tapasztaltatott, hogy elveszett a Bodri kutyám, valami gézengúz magának megvindikálta, de már szerkesztettem helyette másat.

Mindig udvarias.

A m—i gazdaságot meglátogatta a grófné és útjában az udvariasságáról híres állatorvos kalauzolta az istállóba. Midőn az elsőbe bementek, megszólal a lódoctor:

— Bocsanatot kérek, méltóságos asszonyom, hogy ezek az állatok oly neveletlenek és nem fordulnak arczczal méltóságod felé, mert bizonynyal nem képesek felfogni a nagy megtiszteltetést, melyben részesülnek.

A csökönyös.

Egy kisváros lapjának hasábjain Sincerus munkatárs a társadalmi viszonyokat szellőztetvén, a lap olvasóit a társasélet megteremtésére hívta fel.

— Igaza van Sincerusnak, — szóltak többen. — Tennünk kell valamit, mert elposványosodunk.

— Hagyjátok el! — szól egy zsugori, — éhen van Sincerus, és nincs fűtött szobája. Meleg szoba és potya vacsora után vágyik, azért lármázza fel a várost.

Uj felfogás.

A kis Mimi sokáig nézi papája fejbúbján a szép kerek teli holdat, aztán csodálkozva kiált fel:

— Papám, kilátszik a feje!

Szerencsétlen bók.

Egy társaságban Balambér úr elárasztotta a hölgyeket sületlen bókjaival, s nagyobb résznél tetszésre is talált; a társaság egyik tagját azonban a sok ostobaság untatta. Unatkozását nem is igyekezett eltitkolni, s elásította magát, miközben kezét szájára tette.

— Ah nagysád, — jegyzi meg Balambér, — soha sem láttam oly picziny kezet, hiszen rózsás ajkai elfedésére is legalább négyre volna szükség.

Cserép ruha.

Télen történt; épen a lábatlani erdő szélén botorkáltam hazafelé este, néha térdig érő havat gázolva. Egy ritkához érve jobbra tekintek s ott egy csoport cigányt vettem észre. Fel se tűntek volna nekem, hiszen szokva voltam ilyen látványhoz, hanem a ködön keresztül egy roppant fazékból a füstölgő tűz mellett valami barna bozontos bukácsoló csomó látszott ki. Kíváncsi lévén hogy mi lehet, közelebb mentem.

— Hej! eb az átkozott vaskandoré pogány népe! — kiálték, midőn észrevettem a fazék tartalmát, — meg akarjátok főzni azt a gyereket? Hogy a menykő üssön vadhitű gyomrotokba! Veszed ki mindjárt te vén dáde, mert agyonlőlek!

— Dehogy főzsöm, dehogy főzsöm! — dadogá az öreg nagy ijedten. — Nem vesett meg a gyomrom; segény purdénak nincs hácsukájá, ázsért tártjuk lángyos vizsben, mert ázs Isten hidegje mezstelen megvenné, s há sikít, mingyár elhúzsom a tűzstől.

Különböző felfogás.

Hadnagy (a kit a nagy hadgyakorlatok alkalmával egy parasztasszonyhoz szállásoltak el). Hallja nénémasszony, ezt a sok szoknyát aggassa le innen s hordja ki!

Parasztasszony. Már miért? Én nem féltém őket a hadnagy úrtól. Maradhatnak bátran.

Tószit közben.

Egy vacsorázó társaságban K. úr anyósát éltetik. Felzúg az «éljen!» Az expapból lett vő is koczint, oda sugván szomszédjának:

— «Isten nem akarja a bünös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.»

A felsült rabbinus.

Silberfusz Salamon ruhakereskedő nem volt valami jámbor hitsorsos, s az üzletét, Tiefenthal Mordechai rabbinus többszöri figyelmeztetése és fenyegetése daczára, szombatnapon is nyitva tartotta. E miatt a rabbinus őt «cherembe» tette, vagyis egyházi átokkal sújtotta.

De Silberfusz ezzel a nagy büntetéssel annál kevesebbet törődött, mert üzlete azóta mindinkább felvirágzott, minek következtében ő maga rövid idő alatt meghízott.

Felesége, a ki egyre tömte a libáit, szomorúan tapasztalta, hogy míg az ura hízik, a libái igen soványak maradnak. Sokat törte rajta a fejét, hogy mit kellene tenni, hogy a libái meghízzanak. Egyszer azután eszébe jutott, hogy az ő libái azóta maradnak soványan, mióta az ura hízni kezdett, vagyis mióta az egyházi átok alatt van. Egyet gondolt s elhajtotta a libákat a rabbinushoz.

A rabbinus meglátva a sok libát, a mint Silberfuszné behajtja az udvarába, azt gondolta, hogy az asszony azokat neki hozza ajándékba kiengesztelésül. Kisietett az asszony elé az udvarba s mosolygó arczczal kérde tőle:

— Kinek hozta ezt a sok libát, Silberfuszné?

— Hát kérem, o rabbinos órhoz hoztom o libákat, — feleli az asszony, — mert o mióta oz oram cherembe von, nem hiznok o libák...

— Köszönöm, kedves Silberfuszné. Hát csak hagyjon o libákat itt oz odvorbon, oz orának majd el fogok engedni o bñntetést, — vág szavába hirtelen a rabbinus.

— Nem oztot okorok én, rabbinos ór, honem miótátul oz oram cherembe von,

oz oram hizik, o libáim pedig sovánjok morodnok, hát ozért hoztom ide úket, hojd tedjen ezeket o libákat is cherembe. Mojd ho meghiznok, odok mogánok is belüle.

Megfelelt.

A mezőhegyesi tenyészállat-árverésen dühösen licitált egy keresztény és egy mózesvallású földbirtokos egy vak bikára. Midőn jó magas áron a keresztényen maradt a bika, oda szól neki az új földesúr:

— Nű szomszéd ór, hojd is lehetett már iljen vak bikát megvenni?

— Sohse búsúljon az úr, — volt a felelet, — nem olvas az «Pester Lloyd»-ot.

Gyermekszáj.

— Most már nem fordul elő boszorkányégetés, — magyarázza a tanító tanítványainak.

— De bizony most is fordul elő, — békétlenkedik a kis Béla.

— Ugyan hol, fiam? — kérdi a tanító.

— Hát nálunk is a multkor nagymama megégette a kezét, s apa azt mondta rá, hogy a vén boszorkány megégette magát.

Furesa.

Mióta a segédszolgabíró úr jegyben jár, lovagolni szokott. De a csökönyös paripa nem akar indítani; hiába veri hátulról a kocsis, egyre csak kirúg, de nem mozdul. Végül jól felrúgja a kocsis, a ki mérgében nagy követ vág hozzá, melylyel azonban gazdáját találja hátba.

A lovas visszanéz, s oda szól a földről tápászkodó kocsisnak:

- Mi bajod Jancsi?
- Felrugott a Csillag.
- Furesa, engem meg úgy hátba rugott, hogy a lélekzetem is elállt.

Fordítva jobb volna.

Agg vőlegény. Bár már harmincz nappal idősebb volnék, milyen boldog volnék akkor!

Menyasszony. Én meg azt szeretném, ha harmincz évvel fiatalabb volnál.

Tünődés.

Rabbi. Foresa, nekünk rabbiknok meg von tiltvo, hojd keresztet vedjünk a nyokonkba, s mégis megházosodunk, o kotholikos papoknok pedig, o kiknek vollásuk o keresztviselést poroncsoljo, VII. Gergely pápo megtiltotta, hojd megházosodjonok!

Rágalmazó nyelvek.

- Min gondolkozik úgy az orvos?
- Egy pádziense, a ki súlyos beteg volt, felgyógyult, s most azon gondolkozik, miféle orvosságot kellett volna neki rendelni, hogy ez a botrány meg ne történjék!

Eger, B. H. Egyszerre vagy apránként egyre megy. Mind a kettő bekerül. — Sárkányvér. Ha megtörtént, annál jobb, föltéve, hogy nem jelent még meg nyomtatásban. Kivánságát méltányoljuk. — Kolozsvár, L. B. Nem emlékszünk már reájuk. Alkalmasint valamelyik rajzolóknál hever. Csak türelem! — Zilah, F. B. Csak egyet használhatunk az aprajából. — Eger, H. Kettő hiján besorozzuk. — Budapest, R. E. A vers nem lapunkba való, az adomákból is csak az egyik. — Zandírhám. Nem eléggé csattanós, aztán meg miért is firtatók ő tiszteletessége belső ügyeit! — Jóska bácsi. Az adomákból kettőt, a versekből egyet sem. A folytatásra kíváncsiak vagyunk. — Dr. Peneczilus. Az adoma gyenge, a versekben ócska ötleteket melegít föl. — Kapolcs, K. L. Nagyobbrészt most is sikerültek. — Budapest, F. F. Lehetséges volt, mert egyik is, másik is jó volt. — Komárom, B. B. Az adomákból kettőt már régebben közöltünk, a többiből válogatunk. — M.-Sziget, V. Az adoma régen volt új; kivánságának szívesen teszünk eleget. — Aristophanes. Egyiket is, másikat is beszorítjuk; a régieket azonban nagyító üvegen át nézte, mert csak az egyik terjed két oldalra, az utolsó pedig még egyet sem tölt be egészen. — Kalocsa, L. M. Csak kevés hullott át a rostán. — Budapest, R. J. Kevés hiján helyet kapnak.

Telkek, ház és villa eladásáról szóló, a mai lapunkban megjelent hirdetésre — szívesen figyelmeztetjük t. olvasóinkat, minthogy itt a budai *hirneves Rózsadomb*ról van szó, hol határozottan a legjobb levegő és legszebb kilátás van. Feltűnő közelsége a gyógyfürdőkhoz (Császár- és Lukácsfürdő) okozta azt, hogy a budai Rózsadomb ma már a *legkedvesebb* tartózkodó helyévé vált.

(Száz forint jutalom.) A «Zacherlin» nével való csalásra számított visszaélések, sajnos nem szűnnek meg előfordulni. Zacherl J. czég Bécsben, e miatt kénytelenítve érzi magát, mindenfelé kijelenteni, hogy e visszaélések elleni védekezésre, mindazoknak 100 frt készpénz jutalmat ad, kiknek utasítása folytán azon helyzetbe jöhet, hogy a nevével üzött visszaélések egy esetében bírói ítéletet kieszközölhet. A «Zacherlin» — ezen elismert legjelesebb szert bármely rovar ellen — nem szabad a közönséges rovarirtó porral föleserélni, mert a «Zacherlin» egész külön specialitás, mely soha és sehol másként nem kapható mint *lepecsételt üvegekben, védjeggyel s a «J. Zacherl» névvonással.* A ki tehát «Zacherlint» kér, s ekkor helyette valami por-félét papirtölesérben vagy dobozban elfogad — bizonyára mindig meg lesz csalatva.

Nyílt tér.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásának bizonyult köhögéssnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Nagy képes ár-
jegyzék ingyen
és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén har-
monikáról szóló
külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű
vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hang-
szerek s azok kellékei és hozzá-
valóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek
avitása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságért jóállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capotes Americains* testja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Polyporus acantage* 1 frt 50 kr. Ujonnán javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, **Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U.** es. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. **BUDAPEST**, Váci-utca 10.

*Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabály-
szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók“ és az
„Urambátyám“ kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.
Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban
történik. Fölvilágosítások: a bármely esetben legalkalmasabb lapok-
ról, valamint költségjegyzékek: a legkészségesebben adatnak.*

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedés-
ben kapható:

JÓKAI MÓR MUNKÁI. 135-136.
NÉPSZERŰ KIADÁS.

ASSZONYT KISÉR — ISTENT KISÉRT

Második kiadás.

REGÉNY.

Ára füzve 80 kr.

A „Franklin-Társulat» kiadásában
Budapesten megjelent és minden könyv-
árusnál kapható:

Sisyphus munkája.

Regény. — Irta Csiky Gergely.

Ára füzve 1 frt.

AZ ATYAFIAK.

Csiky Gergely regénye.

Ára füzve 1 forint 50 kr.

VERNE GYŰJTELE ÉRDEKES MUNKAINAK

egyedül jogositott és gazdagon illusztrált magyar kiadása.

Cascabel Caesar. Regény. Francziából ford. **Huszár Imre.** 84 képpel. Ára füzve 3 frt. 2 frt 50 kr. Vászonnkötésben 3 frt.

Névtelen család. Fordította **Huszár Imre.** 80 képpel. Füzve 2 frt 50 kr. Vászonnkötésben 3 frt.

Világelfordulás. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 34 képpel. Füzve 1 frt. Vászonnkötésben 1 frt 40 kr.

Két évi vakáció. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 90 képpel. Füzve 3 frt. Vászonnkötésben 3 frt 50 kr.

Haza, Franciaországba! Gil Braltar! Fordította **Huszár Imre.** 38 képpel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonnkötésben. 2 frt.

Egy sorsjegy 9672-dik szám. Fordította **Huszár Imre.** 38 képpel. Füzve 1 frt. Vászonnkötésben 1 frt 60 kr.

Éjszak a dél ellen. Fordította **Huszár Imre.** 85 képpel. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

A hódító Robur. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 44 képpel. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Sándor Mátyás. Regény. Fordította **Huszár Imre.** Benett L. 112 eredeti rajzával. Két kötet. Füzve 4 frt. Vászonnkötésben 4 frt 50 kr.

A lángban álló szigettenger. Francziából fordította **Huszár Imre.** 47 képpel. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Dél csillaga. A gyémántok hazája. Francziából fordította **György Aladár.** 50 képpel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonnkötésben 2 frt.

Kéraban a vasfejű. Regény. Fordították **György Aladár** és **Illés Piroksa** 40 képpel. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

A Robinsonok iskolája. Fordította **Visi Imre.** 46 képpel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonnkötésben 2 frt.

A Jangada. Nyolcszáz mértföld az Amazonon. Regény. 51 képpel. Francziából fordította **Visi Imre.** Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

A föld felfedezése. Fordította **Brozik Károly.** I. kötet: A híresebb utazók története a legrégebb időkől a XVIII. századig. Füzve 2 frt. 2 frt.

II. kötet: A XVIII. század híres hajósai. Füzve 2 frt.
Ara a két kötetnek vázonnkötésben 4 frt 80 kr.

Utazás a holdba és a hold körül. Másod. kiadás. 13 képpel. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonnkötésben 1 frt 60 kr.

Öt hét léghajón. Utazás Afrikában. 18 képpel. II. kiadás. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonnkötésben 1 frt 60 kr.

Három orosz és három angol kalandjai. 8 képpel. II. kiad. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Utazás a föld körül nyolcvan nap alatt. 8 képpel. II. kiadás. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Utazás a tenger alatt. 127 képpel. Második kiadás. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Grant kapitány gyermekei. Fordította **Vértési Arnold.** Két kötet. 22 képpel. Füzve 4 frt. Vászonnkötésben 4 frt 50 kr.

Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkutskig. Ford. **Szász Károly.** 54 képpel. II. kiadás. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonnkötésben 2 frt.

A rejtelmes sziget. Három részben. Atdolgozta **Szász Károly.** 58 képpel. Második kiadás. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

Servadac Hector kalandos utazása a naprendszeren át. Atdolgozta **Szász Károly.** 50 képpel. Füzve 2 frt. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr.

A Bégum ötszáz milliója. A „Bounty“ lázadó. Francziából átdolgozta **Szász Károly.** 31 képpel. Második kiadás. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonnkötésben 1 frt 60 kr.

A tizenöt éves kapitány. Regény. Francziából **Szász Károly.** 59 képpel. Füzve 1 frt 80 kr. Vászonnkötésben 2 frt 20 kr.

Telkek

Ara ölenként 1 frt 50 kr.-tól feljebb!

ház- és villaépítésre (parcellákban, 300—1800 □ölig) eladók maga a tulajdonos által Müller Lajos (lakik: Budapest, IX., Soroksári-utca 4. sz.)

Ezen telkek Buda legegészségesebb és leggyönyörűbb helyén, a híres szép Rózsadombon fekszenek és 8—10 percznyi távolságra esnek a gyógyfürdőtől (Császárfürdő és Lukácsfürdőtől), minek folytán a budai Rózsadomb ma már legkedvesebb telepedő helylyé vált. Egy ház (Villa) 3 szoba, veranda, konyha, pincze, closett stb. telekkel együtt 4800 frt. (Télen és nyáron lakható.)

Óvatosság a

ZACHERLIN

vételénél!!!

Vevő: „..... Nekem nem kell a nyitott rovarpor, mert én Zacherlint kértem! Méltán dicsérik ezen különlegességet mint a legjobb szer mindenféle rovar ellen s éppen azért csakis lepecsételt üveget fogadok el Zacherl felirattal.»

Budapesten és a vidéken mindenütt raktáron tartatik, a hol Zacherlin-falragaszok ki vannak függesztve.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Magyar közmondások gyűjteménye.

Különös tekintettel az élet bölcseségre és a nevelésre.

Több mint 6000 közmondás.

Rendszerbe foglalta

Almásy János.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Falusi történetek

Irta

Könyves Tóth Kálmán.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ur ördöge. Javas asszony keresztleánya. — A keresztlevél. — A honvéd leánya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési bácsi és mostoha fia. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony angyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Miért nemult el a vörös kakas. — Sóprányél a házasságrontó. — Az ellilant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ór. — A szél hozta, a víz vitte.

Császárfürdő Budapesten.

Gőz-, iszap-, kád- és törökfürdőkkel, a melyek mindenike, valamint: a pompás uszodák, kizárólag kénes hő- és langyos forrásokkal vannak táplálva.

Nyolcz hőforrása naponként majdnem kétszer annyi forró vizet (60—60.76 C.) szolgáltat, mint a többi budai fürdők hőforrásai együttesen.

Gőzfürdője a maga nemében páratlan.

Fürdőinek gyógyhatása évszázados hírü: az ízületek és izmok csúzos bántalmi, idegbajok, a férfi és női ivarszervek mindennemű bántalmi, izzadmányok, vérszegénység, fémmérgezések stb. és a súlyos betegségek után visszamaradt általános gyengeség eseteiben. — **Az ivó gyógymód:** emésztési zavarok, idült gyomorhurut, máj-, lép- és vesebántalmak és alhasi pangás eseteiben. — **A beléző gyógymód** (inhalatio): az orr és szájüreg, a gége és a légcső hurutos bántalmainál. — **Női bajok ellen a sós és lúp-lug fürdők** kiváló sikerrel alkalmaztatnak. — **Massage és villanyozási gyógymód.** — **Allandó fürdőorvos: Dr. Diescher Ferencz** speciálta nőorvos. — **200 lakószoba** (60 kr.-tól 3 frtig), melyeknek nagy része a fürdőkkel zárt — télen fűtött — folyosók által van összekötve, miáltal a **téli gyógymód** veszély nélkül használható. — Kávéház, étterem, sík és hegyi sétahely. Naponként kétszer katonazene. **Gyógy- és zenedij nincs.**

KANTIZ FERENCZ ÉS TÁRSA

szepességi vászonraktára

menyasszonyi kelengyék gyára, a Budapest IV., Hatvani-utca 11.

alatti jóval megnagyobbított, látványosságot képező helyiségében **dus** választékban kaphatók a legnehezebb minőségű **szepességi, rumburgi, kreasz, hollandi, irhoni és sziléziai** vásznak, **szepességi és dupla damaszt asztalneműek.**

Legnagyobb raktár kész női-, férfi- és gyermek-fehérműekben. — Minden e szakmába vágó rendelmeny a leggyorsabban eszközöltetik, mert a műhely a házban van. — Nagy választék ágyluzatok és paplanokban.

! Ujdonságok kávé-teritékekben !

Cretonok, batisztok, sephirek, szatenok, nyári pique, gyermek ruha **Különlegességek** angol és francia batiszt csinvat. és len-zsebkendőkben.

— Valódi szerb vásznak. —